

Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Litwa

1. SWOBODNY PRZEPŁYW TOWARÓW

1. 32001 L 0082: Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie Wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 1).

W drodze odstępstwa od wymagań dotyczących jakości, bezpieczeństwa i skuteczności ustanowionych w dyrektywie 2001/82/WE, pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów farmaceutycznych znajdujących się w wykazie (w dodatku A do niniejszego załącznika w wersji przedstawionej przez Litwę w jednym języku) udzielone na mocy prawa litewskiego przed dniem przystąpienia pozostają ważne do czasu ich przedłużenia zgodnie z dorobkiem i harmonogramem ustalonym w wyżej powołanym wykazie, lub do 1 stycznia 2007 r., cokolwiek nastąpi wcześniej. Nie naruszając przepisów tytułu III, rozdziału 4 dyrektywy, pozwolenia na dopuszczenie do obrotu objęte niniejszym odstępstwem nie korzystają ze wzajemnego uznawania w Państwach Członkowskich.

2. 32001 L 0083: Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67).

W drodze odstępstwa od wymagań dotyczących jakości, bezpieczeństwa i skuteczności ustanowionych w dyrektywie 2001/83/WE, pozwolenia na dopuszczenie do obrotu środków farmaceutycznych znajdujących się w wykazie (w dodatku A do niniejszego załącznika w wersji przedstawionej przez Litwę w jednym języku) udzielone na mocy prawa litewskiego przed dniem przystąpienia pozostają ważne do czasu ich przedłużenia zgodnie z dorobkiem i harmonogramem wskazanym w wyżej powołanym wykazie, lub do 1 stycznia 2007 roku cokolwiek nastąpi wcześniej. Nie naruszając przepisów tytułu III, rozdziału 4 dyrektywy, pozwolenia na dopuszczenie do obrotu objęte niniejszym odstępstwem nie korzystają ze wzajemnego uznawania w Państwach Członkowskich.

2. SWOBODNY PRZEPIŁYW OSÓB

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską;

31968 L 0360: Dyrektywa Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 13) ostatnio zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21);

31968 R 1612: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2) ostatnio zmienione przez:

- 31992 R 2434: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2434/92 z dnia 27.7.1992 r. (Dz.U. L 245 z 26.8.1992, str. 1);

31996 L 0071: Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.1.1997, str. 1).

1. Artykuł 39 oraz artykuł 49 akapit pierwszy Traktatu WE mają w pełni zastosowanie tylko w odniesieniu do swobodnego przepływu pracowników oraz swobodnego świadczenia usług w ramach czasowego przepływu pracowników, o którym mowa w artykule 1 dyrektywy 96/71/WE między Litwą a Belgią, Republiką Czeską, Danią, Niemcami, Estonią, Grecją, Hiszpanią, Francją, Irlandią, Włochami, Łotwą, Luksemburgiem, Węgrami, Niderlandami, Austrią, Polską, Portugalią, Słowenią, Słowacją, Finlandią, Szwecją oraz Zjednoczonym Królestwem z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w ustępach 2-14.

2. W drodze odstępstwa od artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 i do końca dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, obecne Państwa Członkowskie będą stosować środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych, regulujące dostęp obywateli litewskich do ich rynków pracy. Obecne Państwa Członkowskie mogą nadal stosować takie środki do końca pięcioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia.

Obywatele litewscy pracujący legalnie w obecnym Państwie Członkowskim w dniu przystąpienia, którzy zostali dopuszczeni do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego na nieprzerwany okres co najmniej 12 miesięcy będą korzystać z dostępu do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego, lecz nie będą korzystać z dostępu do rynku pracy innych Państw Członkowskich stosujących środki krajowe.

Obywatele litewscy dopuszczeni do rynku pracy obecnego Państwa Członkowskiego po przystąpieniu na nieprzerwany okres co najmniej 12 miesięcy korzystają z tych samych praw.

Obywatele litewscy, o których mowa w akapitach drugim i trzecim, tracą uprawnienia wskazane w tych akapitach jeżeli z własnej woli opuszczą rynek pracy określonego obecnego Państwa Członkowskiego.

Obywatele litewscy pracujący legalnie w obecnym Państwie Członkowskim w dniu przystąpienia lub w czasie okresu gdy stosowane są środki krajowe i którzy byli dopuszczeni do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego na okres krótszy niż 12 miesięcy nie korzystają z tych praw.

3. Przed końcem dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, Rada dokona przeglądu, na podstawie sprawozdania przedstawionego przez Komisję, funkcjonowania środków przejściowych, o których mowa w ustępie 2.

Po zakończeniu przeglądu, o którym mowa powyżej, i nie później niż z końcem dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, obecne Państwa Członkowskie notyfikują Komisji czy będą nadal stosować środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych, czy też od tego czasu będą stosować artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuły 1- 6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68.

4. Na wniosek Litwy, może zostać przeprowadzony jeden dodatkowy przegląd. Procedura określona w ustępie 3 ma zastosowanie i zostanie zakończona w ciągu sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku Litwy.
5. Państwo Członkowskie, które utrzymuje stosowanie środków krajowych lub środków wynikających z umów dwustronnych pod koniec pięcioletniego okresu określonego w ustępie 2 powyżej, może, w przypadku zaistnienia poważnych zakłóceń na rynku pracy lub też groźby ich wystąpienia, oraz po notyfikowaniu Komisji, utrzymać stosowanie tych środków aż do końca siedmioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68.
6. W ciągu siedmioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, te Państwa Członkowskie, w których na mocy ustępów 3, 4 lub 5, artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 mają zastosowanie w stosunku do obywateli litewskich, i które wystawiają w tym okresie, dla celów monitorowania, pozwolenia na pracę dla obywateli czeskich, będą czynić to automatycznie.

7. Te Państwa Członkowskie, w których na mocy ustępów 3, 4 lub 5, artykuły 1- 6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 stosowane są w stosunku do obywateli litewskich, mogą zastosować procedury przewidziane w poniższych akapitach aż do końca siedmioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia .

W przypadku gdy w Państwie Członkowskim, o którym mowa w pierwszym akapicie możliwe jest wystąpienie lub też występują zakłócenia na krajowym rynku pracy, które stanowią poważne zagrożenie dla poziomu życia lub poziomu zatrudnienia w danym regionie lub zawodzie, to Państwo Członkowskie poinformuje o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie i przekaże im wszelkie szczegółowe informacje. Na podstawie tych informacji, Państwo Członkowskie może wystąpić do Komisji o stwierdzenie, iż stosowanie artykułów 1 do 6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 zostanie całkowicie lub częściowo zawieszone, w celu unormowania sytuacji w tym regionie lub w tym zawodzie. Komisja podejmuje decyzję o zawieszeniu, jego okresie trwania i zakresie w terminie dwóch tygodni od otrzymania takiego wniosku i notyfikuje Radzie podjęcie takiej decyzji. W ciągu dwóch tygodni od daty podjęcia decyzji przez Komisję każde Państwo Członkowskie ma prawo wystąpić do Rady o unieważnienie lub zmianę tej decyzji. Rada, w ciągu dwóch tygodni, stanowi większością kwalifikowaną w przedmiocie takiego wniosku.

Państwo Członkowskie, o którym mowa w pierwszym akapicie, może w nagłych i wyjątkowych przypadkach zawiesić stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, po czym następuje notyfikowanie „ex post” wraz z uzasadnieniem do Komisji.

8. Tak długo jak stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 pozostanie zawieszone na mocy ustępów 2-5 oraz 7, artykuł 11 rozporządzenia będzie miał zastosowanie na Litwie w odniesieniu do obywateli obecnych Państw Członkowskich, i w obecnych Państwach Członkowskich w odniesieniu do obywateli litewskich, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- członkowie rodziny pracownika, o których mowa w artykule 10 ustęp 1 litera a) rozporządzenia, zamieszkujący legalnie z pracownikiem na terytorium Państwa Członkowskiego w dniu przystąpienia, mają w dniu przystąpienia, natychmiastowy dostęp do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego. Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do członków rodziny pracownika, który uzyskał legalny dostęp do rynku pracy Państwa Członkowskiego na okres krótszy niż 12 miesięcy;
- członkowie rodziny pracownika, o których mowa w artykule 10 ustęp 1 litera a) rozporządzenia, zamieszkujący legalnie z pracownikiem na terytorium Państwa Członkowskiego począwszy od daty późniejszej niż dzień przystąpienia, lecz w czasie stosowania środków przejściowych, ustanowionych powyżej, mają dostęp do rynku pracy określonego Państwa Członkowskiego, po upływie przynajmniej osiemnastu miesięcy zamieszkania w określonym Państwie Członkowskim lub też począwszy od trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, cokolwiek nastąpi wcześniej.

Powyższe postanowienia pozostają bez uszczerbku dla korzystniejszych środków krajowych lub wynikających z porozumień dwustronnych.

9. W zakresie, w jakim niektóre przepisy dyrektywy 68/360/EWG nie mogą zostać oddzielone od przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, których stosowanie jest odroczone na mocy ustępów 2-5 oraz 7 i 8, Litwa oraz obecne Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania tych przepisów w zakresie niezbędnym do zastosowania ustępów 2-5 oraz 7 i 8.
10. W każdym przypadku gdy środki krajowe, lub środki wynikające z porozumień dwustronnych, są stosowane przez obecne Państwa Członkowskie na mocy powyżej ustanowionych w postanowieniach przejściowych, Litwa może utrzymać w mocy równoważne środki w stosunku do obywateli Państwa Członkowskich lub Państw stosujących te środki .
11. Jeżeli stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 jest zawieszane przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, Litwa może skorzystać z procedur, o których mowa w ustępie 7 w stosunku do Republiki Czeskiej, Estonii, Łotwy, Węgier, Polski, Słowenii lub Słowacji. W tym okresie, pozwolenia na pracę wydawane przez Litwę obywatelom Republiki Czeskiej, Estonii, Łotwy, Węgier, Polski, Słowenii lub Słowacji, dla celów monitorowania, wydawane będą automatycznie.
12. Którekolwiek obecne Państwo Członkowskie stosujące środki krajowe zgodnie z ustępami 2 do 5 oraz 7-9, może wprowadzić, zgodnie z prawem krajowym, większą swobodę przemieszczania się niż istniejąca w dniu przystąpienia, włączając w to pełny dostęp do rynku pracy. Począwszy od trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, którekolwiek Państwo Członkowskie stosujące środki krajowe może w każdym czasie zdecydować się na zastosowanie zamiast nich artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68. Komisję informuje się o takiej decyzji.

13. Niemcy oraz Austria, w celu zmierzenia się z poważnymi zakłóceniami lub też groźbą ich wystąpienia w szczególnych wrażliwych sektorach usług na ich rynkach pracy, które to zakłócenia lub groźba ich wystąpienia mogą pojawić się w niektórych regionach w wyniku transgranicznego świadczenia usług, określonego w artykule 1 dyrektywy 96/71/WE, i tak długo jak te Państwa stosują, na mocy środków przejściowych określonych powyżej, środki krajowe lub wynikające z porozumień dwustronnych dotyczących swobodnego przepływu pracowników litewskich, mogą, po notyfikowaniu Komisji, odstąpić od artykułu 49 akapit pierwszy Traktatu WE w celu ograniczenia czasowego przemieszczania się pracowników, których prawo do podjęcia pracy w Niemczech lub w Austrii podlega środkom krajowym w stosunku do świadczenia usług przez przedsiębiorstwa mające siedzibę na Litwie.

Wykaz usług, do których może mieć zastosowanie powyżej wskazane odstępstwo, jest następujący:

– w Niemczech:

Sektor	Kod NACE ^(*) , chyba że wskazano inaczej
Usługi budowlane, włączając w to pokrewną działalność	45.1 do 4; Działalność wymieniona w Załączniku do dyrektywy 96/71/WE
Sprzątanie i czyszczenie obiektów	74.70 Sprzątanie i czyszczenie obiektów
Inne usługi	74.87 Wyłącznie działalność dekoratorów wnętrz

– w Austrii:

Sektor	Kod NACE ^(*) , chyba że wskazano inaczej
Usługi związane z ogrodnictwem	01.41
Cięcie, rzeźbienie i wykańczanie kamienia	26.7
Ręczny wyrób elementów z metalu i części tych elementów	28.11
Usługi budowlane, włączając w to pokrewną działalność	45.1 do 4; Działalność wymieniona w Załączniku do dyrektywy 96/71/WE
Działalność związana z ochroną	74.60
Sprzątanie i czyszczenie obiektów	74.70
Pielęgnowanie w domu	85.14
Praca społeczna i działalność świadczona bez zakwaterowania	85.32

(*) NACE: patrz 31990 R 3037: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 293 z 24.10.1990, str. 1) ostatnio zmienione przez 32002 R 0029: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2002 z dnia 19.12.2001 r. (Dz.U. L 6 z 10.1.2002, str. 3).

W zakresie w jakim Niemcy lub Austria odstępują od artykułu 49 akapit pierwszy Traktatu WE zgodnie z poprzedzającymi akapitami, Litwa może, po notyfikowaniu Komisji, podjąć równoważne środki.

Zastosowanie niniejszego ustępu nie spowoduje wprowadzenia warunków dotyczących czasowego przepływu pracowników w kontekście transgranicznego świadczenia usług między Niemcami lub Austrią a Litwą, które będą bardziej restrykcyjne od tych, które obowiązywały w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

14. Zastosowanie ustępów 2-5 oraz 7-12 nie spowoduje wprowadzenia warunków dostępu obywateli litewskich do rynków pracy obecnych Państw Członkowskich, bardziej restrykcyjnych od tych, które obowiązywały w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

Niezależnie od stosowania postanowień ustępów 1-13, obecne Państwa Członkowskie, w jakimkolwiek okresie, kiedy będą mieć zastosowanie środki krajowe lub te wynikające z porozumień dwustronnych, dadzą pierwszeństwo dostępu do ich rynku pracy pracownikom będącym obywatelami Państw Członkowskich przed pracownikami będącymi obywatelami państw trzecich.

Litewscy pracownicy migrujący oraz ich rodziny legalnie zamieszkujące oraz pracujące w innym Państwie Członkowskim lub też pracownicy migrujący z innych Państw Członkowskich oraz ich rodziny legalnie zamieszkujące i pracujące na Litwie nie będą traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż pochodzący z innych państw trzecich, zamieszkujący i pracujący, odpowiednio, w tym Państwie Członkowskim lub na Litwie. Ponadto, zgodnie z zasadą preferencji wspólnotowej, pracownicy migrujący z państw trzecich, zamieszkujący i pracujący na Litwie, nie będą traktowani korzystniej niż obywatele Litwy.

3. SWOBODNY PRZEPŁYW USŁUG

1. 31994 L 0019: Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 135 z 31.5.1994, str. 5).

W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 1 dyrektywy 94/19/WE, nie stosuje się na Litwie, do 31 grudnia 2007 roku, minimalnego poziomu gwarancji. Litwa zapewni, aby jej system gwarancji depozytów przewidywał zabezpieczenie w wysokości nie niższej niż 14 481 EUR do 31 grudnia 2006 roku oraz w wysokości nie niższej niż 17 377 EUR od 1 stycznia 2007 roku do 31 grudnia 2007 roku.

W okresie przejściowym, inne Państwa Członkowskie mają prawo uniemożliwienia działalności oddziału litewskiej instytucji kredytowej, mającego siedzibę na ich obszarze, chyba że, i do czasu gdy taki oddział przyłączył się do oficjalnie uznawanego na obszarze danego Państwa Członkowskiego systemu gwarancji depozytów, w celu pokrycia różnicy pomiędzy litewskim poziomem gwarancji oraz minimalnym poziomem gwarancji, przewidzianym w artykule 7 ustęp 1.

2. 31997 L 0009: Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, str. 22).

W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 1 dyrektywy 97/9/WE, nie stosuje się na Litwie, do 31 grudnia 2007 roku, minimalnego poziomu rekompensat. Litwa zapewni, aby jej system rekompensat dla inwestorów przewidywał zabezpieczenie w wysokości nie niższej niż 5792 EUR do 31 grudnia 2005 roku oraz w wysokości nie niższej niż 11 585 EUR od 1 stycznia 2006 roku do 31 grudnia 2007 roku.

W okresie przejściowym, inne Państwa Członkowskie mają prawo uniemożliwienia działalności oddziału litewskiego przedsiębiorstwa inwestycyjnego, utworzonego na ich obszarze, chyba że, i do czasu gdy taki oddział przyłączył się do oficjalnie uznawanego na obszarze danego Państwa Członkowskiego systemu rekompensat dla inwestorów, w celu pokrycia różnicy pomiędzy litewskim poziomem oraz minimalnym poziomem rekompensat, przewidzianym w artykule 4 ustęp 1.

4. SWOBODNY PRZEPŁYW KAPITAŁU

Traktat o Unii Europejskiej;

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

Nie naruszając zobowiązań wypływających z Traktatów stanowiących podstawę Unii Europejskiej, Litwa może utrzymać w mocy przez okres siedmiu lat od dnia przystąpienia zasady określone w jej ustawodawstwie istniejące w dniu podpisania niniejszego Aktu dotyczące nabywania gruntów rolnych i leśnych przez obywateli Państw Członkowskich i spółki utworzone zgodnie z prawem innego Państwa Członkowskiego, które nie mają ani siedziby ani lokalnego przedstawicielstwa lub agencji na Litwie. W żadnym przypadku, obywatele Państw Członkowskich nie mogą być traktowani w sposób mniej korzystny w zakresie nabywania gruntów rolnych i leśnych, niż w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu lub być traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż obywatele państw trzecich.

Obywatele innego Państwa Członkowskiego, którzy zamierzają prowadzić działalność jako rolnicy indywidualni i zamieszkać na Litwie, i którzy legalnie zamieszkiwali i prowadzili działalność rolniczą na Litwie nieprzerwanie przez co najmniej trzy lata, nie podlegają ani postanowieniom poprzedniego akapitu ani procedurom innym niż te, którym podlegają obywatele litewscy.

Ogólny przegląd niniejszych środków przejściowych odbywa się w trzecim roku następującym po dniu przystąpienia. W tym celu Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może podjąć decyzję o skróceniu lub zakończeniu okresu przejściowego wymienionego w pierwszym akapicie.

Jeżeli istnieją wystarczające dowody potwierdzające, iż po wygaśnięciu okresu przejściowego wystąpią poważne zakłócenia lub ryzyko ich powstania na rynku gruntów rolnych na Litwie, Komisja, na wniosek Litwy, podejmuje decyzję o przedłużeniu okresu przejściowego o maksymalnie trzy kolejne lata.

5. ROLNICTWO

A. USTAWODAWSTWO ROLNE

1. 31991 R 2092: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i artykułów żywnościowych (Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1) ostatnio zmienione przez:

– 32002 R 0473 : Rozporządzenie Komisji (WE) nr 473/2002 z dnia 15.3.2002 r. (Dz.U. L 75 z 16.3.2002, str. 21).

W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustępy 1, 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, stosowanie w uprawach ekologicznych nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego, które nie są produkowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej jest dozwolone na Litwie do 1 stycznia 2006 roku.

W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, stosowanie cukru nieekologicznego, który nie jest produkowany metodami ekologicznymi do podkarmiania pszczół w certyfikowanych pasiekach ekologicznych jest dozwolone do dnia 1 stycznia 2006 r.

2. 31997 R 2597: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2597/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiające dodatkowe zasady dotyczące wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do mleka spożywczego (Dz.U. L 351 z 23.12.1997, str. 13) ostatnio zmienione przez:

– 31999 R 1602 : Rozporządzenie Rady (WE) nr 1602/1999 z dnia 19.7.1999 r. (Dz.U. L 189 z 22.7.1999, str. 43).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 litery b) i c) rozporządzenia (WE) nr 2597/97, wymagania odnoszące się do zawartości tłuszczu nie odnoszą się do mleka spożywczego wyprodukowanego na Litwie w okresie do 1 stycznia 2009 roku, o ile Litwa ma możliwość zakwalifikować mleko o zawartości tłuszczu 3,2% (m/m) do kategorii mleka pełnego, a mleko o zawartości tłuszczu co najmniej 1% (m/m) i najwyżej 2,5% do kategorii mleka półtłustego. Mleko spożywcze, które nie spełnia wymagań związanych z zawartością tłuszczu może być wprowadzane do obrotu wyłącznie na Litwie lub eksportowane do państw trzecich.

3. 31999 R 1254: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 21) ostatnio zmienione przez:

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2345/2001 z dnia 30.11.2001 r. (Dz.U. L 315 z 1.12.2001, str. 29)

W drodze odstępstwa od artykułu 3 litera f) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, Litwa może do końca roku 2006 uznawać krowy należące do ras wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 2342/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w zakresie systemu premii¹, jako kwalifikujące się do premii dla krów mamek na mocy podsekcji 3 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, o ile zastały one pokryte lub zainseminowane buhajami ras mięsnych.

B. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE I FITOSANITARNE

I. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

31964 L 0433: Dyrektywa Rady 64/433/EWG w sprawie warunków zdrowotnych produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa (Dz.U. P 121 z 29.7.1964, str. 2012 później zmieniona i skonsolidowana w Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 71), ostatnio zmieniona przez:

- 31995 L 0023: Dyrektywa Rady 95/23/WE z dnia 22.6.1995 r. (Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 7);

¹ Dz.U. L 281 z 4.11.1999 str. 30

31971 L 0118: Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie na rynek świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str.23, później zmieniona i zaktualizowana w Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 6) ostatnio zmieniona przez:

- 31997 L 0079: Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 24, z 30.1.1998, str. 31);

31977 L 0099: Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych oraz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85 później zmieniona i zaktualizowana przez Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str.4), ostatnio zmieniona przez:

- 31997 L 0076: Dyrektywa Rady 97/76/WE z dnia 16.12.1997 r. (Dz.U. L 10, z 16.1.1998, str. 25);

31991 L 0493: Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15), ostatnio zmieniona przez:

- 31997 L 0079: Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 24, z 30.1.1998, str. 31);

31992 L 0046: Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania na rynek surowego mleka, mleka poddanego obróbce termicznej i produktów na bazie mleka (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

- 31996 L 0023: Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29.4.1996 r. (Dz.U. L 125, z 23.5.1996, str. 10);

31994 L 0065: Dyrektywa Rady 94/65/WE z 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek mielonego mięsa oraz przetworów mięsnych (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10)

- (a) Wymagań strukturalnych ustanowionych w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG, w załączniku I do dyrektywy 71/118/EWG, w załącznikach A i B do dyrektywy 77/99/EWG, w Załączniku do dyrektywy 91/493/EWG, w załączniku B do dyrektywy 92/46/EWG i w załączniku I do dyrektywy 94/65/WE nie stosuje się do 31 grudnia 2006 roku do zakładów na Litwie wymienionych w dodatku B do niniejszego załącznika z zastrzeżeniem następujących warunków:
- (b) Tak długo jak zakłady wymienione w literze a) powyżej korzystają z postanowień tej litery, produkty pochodzące z tych zakładów mogą być wprowadzane jedynie na rynek krajowy lub dalej przetwarzane w zakładach krajowych również objętych postanowieniami litery a), niezależnie od daty wprowadzenia na rynek. Produkty te muszą być opatrzone specjalnym znakiem jakości zdrowotnej.

Świeże, gotowe lub przetworzone produkty rybactwa mogą być wprowadzone na rynek krajowy lub przyrządzane albo poddawane dalszej obróbce w tym samym zakładzie, niezależnie od daty wprowadzenia na rynek. Muszą one być zapakowane w opakowania zbiorcze lub jednostkowe oraz muszą nosić specjalny znak identyfikacyjny.

Pierwszy akapit ma również zastosowanie do wszystkich produktów pochodzących ze zintegrowanych zakładów mięsnych, gdzie część zakładu podlega postanowieniom litery a).

Zakłady mleczarskie wymienione w dodatku B do niniejszego załącznika mogą otrzymywać dostawy mleka surowego z gospodarstw mleczarskich, które nie spełniają wymagań załącznika A rozdział IV część A ustęp 1 do dyrektywy 92/46/EWG, o ile gospodarstwa te są wymienione w wykazie prowadzonym w tym celu przez władze litewskie.

Zakłady mleczarskie, które nie są objęte systemem przejściowym mogą przyjmować dostawy mleka surowego z gospodarstw mleczarskich, które nie spełniają wymogów załącznika A rozdział IV część A ustęp 1 do dyrektywy 92/46/EWG, o ile gospodarstwa te są wymienione w wykazie, o którym mowa w poprzednim akapicie, a dostarczane mleko surowe jest używane wyłącznie do produkcji sera o okresie dojrzewania powyżej 60 dni.

- (c) Litwa zapewni stopniowe dostosowanie do wymagań strukturalnych wymienionych w literze a) zgodnie z terminami wyznaczonymi do uzupełnienia braków wymienionymi w dodatku B do niniejszego załącznika Litwa zapewni, że jedynie zakłady, które w pełni spełnią wymagania do 31 grudnia 2006 roku będą mogły dalej prowadzić działalność. Litwa przedstawia Komisji coroczne sprawozdania na temat postępów poczynionych w każdym z zakładów wymienionych w dodatku B do niniejszego załącznika, obejmujące wykaz zakładów, które uzupełniły istniejące braki w ciągu tego roku.

- (d) Komisja może uaktualnić dodatek B do niniejszego załącznika o którym mowa w literze a) przed dniem przystąpienia i do 31 grudnia 2006 roku; w związku z tym może ona dodawać w ograniczonym zakresie lub usunąć poszczególne zakłady z wykazu, w świetle postępu dokonanego w uzupełnianiu istniejących braków oraz z uwzględnieniem rezultatów procedury kontrolnej.

Należy przyjąć szczegółowe zasady wykonawcze w celu zapewnienia należytego funkcjonowania powyższego systemu przejściowego zgodnie z artykułem 16 dyrektywy 64/433/EWG, artykułem 21 dyrektywy 71/118/EWG, artykułem 20 dyrektywy 77/99/EWG, artykułem 15 dyrektywy 91/493/EWG, artykułem 31 dyrektywy 92/46/EWG i artykułem 20 dyrektywy 94/65/EWG.

II USTAWODAWSTWO FITOSANITARNE

1. 31993 L 0085: Dyrektywa Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz.U. L 259 z 18.10.1993, str. 1)

Litwa może odroczyć stosowanie artykułu 7 ustęp 2 i artykułu 7 ustęp 4 dyrektywy 93/85/EWG do 1 stycznia 2006 roku. W tym okresie ziemniaki produkowane na Litwie nie mogą być wprowadzane na terytorium Państw Członkowskich.

2. 31994 R 2100: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z 27 czerwca 1994 r. w sprawie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin (Dz.U. L 227 z 1.9.1994, str. 1) ostatnio zmienione przez:

- 31995 R 2506: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2506/95 z dnia 25.10.1995 r. (Dz.U. L 258 z 28.10.1995, str. 3).

W drodze odstępstwa od artykułu 14 ustęp 3 czwarte tiret rozporządzenia (WE) nr 2100/94, wymaganie dotyczące wypłacania równego wynagrodzenia uprawnionym z prawa do wspólnotowej odmiany roślin nie stosuje się do 31 grudnia 2010 roku do rolników litewskich, którzy nadal stosują ustanowioną odmianę zgodnie z zezwoleniem określonym w artykule 14 ustęp 1, jeżeli przed dniem przystąpienia stosowali już tę odmianę do celów określonych w artykule 14 ustęp 1 bez wypłacania wynagrodzenia.

6. RYBOŁÓWSTWO

31992 R 3760: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiające wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 389 z 31.12.1992, str. 1) ostatnio zmienione przez:

- 31998 R 1181 : Rozporządzenie Rady (WE) nr 1181/98 z dnia 4.6.1998 r. (Dz.U. L 164 z 9.6.1998, str. 1).

Rozporządzenie (EWG) nr 3760/92 ma zastosowanie do Litwy z zastrzeżeniem poniższych postanowień szczególnych.

Udziały we wspólnotowych możliwościach połowowych, które mają zostać przydzielone Litwie w odniesieniu do zasobów objętych kwotami połowowymi ustala się jak następuje, według gatunku i strefy:

Gatunek	Obszar ICES lub IBSFC	Udziały dla Litwy (%)
Śledź	III b, c, d ⁽¹⁾ , z wyjątkiem jednostki zarządzania 3 obszaru IBSFC	2,271
Szprot	III b, c, d ⁽¹⁾	5,004
Łosoś	III b, c, d ⁽¹⁾ , z wyjątkiem pod-jednostki 32 obszaru IBSFC	1,549
Dorsz	III b, c, d ⁽¹⁾	4,684

(1) Wody Wspólnoty

Powyższe udziały zostaną zastosowane przy pierwszym przydziale możliwości połowowych dla Litwy zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 8 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

Dodatkowo, udział Litwy we wspólnotowych możliwościach połowowych na obszarze regulacyjnym NAFO określi Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, na wniosek Komisji, na podstawie obowiązującej w ramach NAFO równowagi w okresie bezpośrednio poprzedzającym dzień przystąpienia.

7. POLITYKA TRANSPORTOWA

1. 31985 R 3821: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370 z 31.12. 1985, str. 8), ostatnio zmienione przez:

– 32002 R 1360: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1360/2002 z dnia 13.6.2002 r. (Dz.U. L 207 z 5.8.2002, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 Rozporządzenia (EWG) nr 3821/85, na Litwie, do 31 grudnia 2005 roku nie stosuje się wymogu instalowania i używania urządzeń rejestrujących w pojazdach zarejestrowanych jako przeznaczone do drogowego transportu osób lub rzeczy, w stosunku do pojazdów wyprodukowanych przed rokiem 1987 oraz przeznaczonych wyłącznie do prowadzenia transportu wewnętrznego w kraju. Kierowcy tych pojazdów muszą zapisywać czas jazdy oraz okresy odpoczynku w osobistym rejestrze pokładowym.

2. 31992 L 0014: Dyrektywa Rady 92/14/EWG z dnia 2 marca 1992 r. w sprawie limitów operacyjnych statków powietrznych objętych częścią II, rozdział II, tom 1 załącznika 16 do Konwencji o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym, wydanie drugie (1988) (Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 21) ostatnio zmieniona przez:

– 32001 R 0991: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 991/2001 z dnia 21.5.2001 r. (Dz.U. L 138 z 22.5.2001, str. 12).

W drodze odstępstwa od artykułu 2 ustęp 2 dyrektywy 92/14/EWG, do dnia 31 grudnia 2004 roku, wymogi ustanowione w artykule 2 ustęp 1 litera a) tej dyrektywy nie będą miały zastosowania na Litwie, na Lotnisku Międzynarodowym Kaunas, w stosunku do statków powietrznych figurujących w rejestrach państw trzecich i zarządzanych przez osoby fizyczne lub prawne mające siedzibę w państwach trzecich, nie będących członkami Unii Europejskiej. Litwa przyjmie następujący harmonogram mający na celu stopniowe ograniczenie liczby przelotów statków powietrznych przekraczających ustalone progi poziomu hałasu: z 80 % całkowitej liczby lądowań w 2001 roku do 70 % do końca roku 2002 roku, 45 % do końca roku 2003 roku oraz do 25 % do końca roku 2004.

3. 31993 R 3118: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3118/93 z dnia 25 października 1993 r. ustanawiające warunki wykonywania w Państwie Członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników niemających siedziby w tym Państwie (Dz.U. L 279 z 12.11.1993, str. 1) ostatnio zmienione przez:

– 32002 R 0484: Rozporządzenie (WE) nr 484/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 1.3.2002 r. (Dz.U. L 76 z 19.3.2002, str. 1).

(a) W drodze odstępstwa od artykułu 1 rozporządzenia (EWG) nr 3118/93 i do końca drugiego roku następującego po dniu przystąpienia, przewoźnicy mający swoją siedzibę na Litwie, są wyłączeni ze świadczenia usług w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w innych Państwach Członkowskich, a przewoźnicy mający swoją siedzibę w innych Państwach Członkowskich są wyłączeni ze świadczenia usług w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy na Litwie.

- (b) Przed końcem drugiego roku następującego po dniu przystąpienia, Państwa Członkowskie notyfikują Komisji czy okres ten zostanie przedłużony o maksymalnie dwa lata, czy też będą one od tego czasu w pełni stosować artykuł 1 wyżej wymienionego rozporządzenia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuł 1 rozporządzenia. Wyłącznie przewoźnicy mający swoją siedzibę w Państwach Członkowskich, w których stosuje się artykuł 1 rozporządzenia, mogą świadczyć usługi w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w pozostałych Państwach Członkowskich, w których artykuł 1 ma również zastosowanie.
- (c) Przed końcem czwartego roku następującego po dniu przystąpienia, w przypadku wystąpienia lub zagrożenia wystąpienia poważnych zakłóceń na krajowym rynku drogowego transportu rzeczy, Państwa Członkowskie, w których artykułu 1 rozporządzenia nie stosuje się na mocy litery b) notyfikują Komisji czy okres ten zostanie przedłużony o maksymalny okres jednego roku, czy też będą one od tego czasu w pełni stosować artykuł 1 wyżej wymienionego rozporządzenia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuł 1 rozporządzenia. Wyłącznie przewoźnicy mający swoją siedzibę w Państwach Członkowskich, w których stosuje się artykuł 1 rozporządzenia, mogą świadczyć usługi w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w pozostałych Państwach Członkowskich, w których artykuł 1 ma również zastosowanie.
- (d) Tak długo jak artykuł 1 rozporządzenia nie jest w pełni stosowany we wszystkich Państwach Członkowskich, te Państwa Członkowskie, w których stosuje się artykuł 1 rozporządzenia na mocy litery b) lub c), mogą zastosować poniższą procedurę.

Jeżeli w Państwie Członkowskim, wymienionym w uprzednim akapicie występują poważne zakłócenia na rynku krajowym lub jego części spowodowane kabotażem lub z jego powodu pogorszone, takie jak znaczna nadwyżka podaży nad popytem lub też zagrożenie dla równowagi finansowej lub przetrwania znacznej ilości przedsiębiorstw drogowego transportu rzeczy, to Państwo Członkowskie poinformuje o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie i przekaze im wszelkie stosowne szczegółowe informacje. Na podstawie tych informacji, Państwo Członkowskie może wystąpić do Komisji o zawieszenie, w całości lub w części, stosowania artykułu 1 rozporządzenia, w celu przywrócenia normalnej sytuacji.

Komisja zbada sytuację na podstawie danych dostarczonych przez zainteresowane Państwo Członkowskie i w terminie miesiąca od otrzymania wniosku podejmie decyzję o konieczności przyjęcia środków ochronnych. Procedura ustanowiona w drugim, trzecim i czwartym akapicie ustępu 3 oraz w ustępach 4, 5 i 6 artykułu 7 rozporządzenia ma zastosowanie.

Państwo Członkowskie, o którym mowa w pierwszym akapicie powyżej, może w nagłych i wyjątkowych przypadkach, zawiesić stosowanie artykułu 1 rozporządzenia, po czym następuje notyfikowanie „ex post” wraz z uzasadnieniem do Komisji.

- (e) Tak długo jak artykuł 1 rozporządzenia nie jest stosowany na mocy liter a) do c) powyżej, Państwa Członkowskie mogą regulować dostęp do krajowego transportu drogowego rzeczy poprzez stopniową wymianę zezwoleń na kabotaż na podstawie porozumień dwustronnych. Mają one również możliwość dokonania pełnej liberalizacji.
- (f) Zastosowanie postanowień liter a) do d) nie doprowadzi do bardziej restrykcyjnego dostępu do krajowych usług drogowego transportu rzeczy niż ten który istniał w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu

4. 31996 L 0026: Dyrektywa Rady 96/26/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu umożliwienie im korzystania z prawa do swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego (Dz.U. L 124 z 23.5.1996 r., str. 1), ostatnio zmieniona przez:

- 31998 L 0076: Dyrektywa Rady 98/76/WE z dnia 1.10.1998 r. (Dz.U. L 277 z 14.10.1998, str. 17).

Do 31 grudnia 2006 roku, artykułu 3 ustęp 3 litera c) dyrektywy 96/26/WE nie stosuje się na Litwie w stosunku do podmiotów prowadzących działalność wyłącznie w zakresie krajowego drogowego transportu rzeczy lub osób.

Dostępny kapitał oraz rezerwy posiadane przez te podmioty stopniowo osiągną minimalne poziomy ustanowione w tym artykule, zgodnie z poniższym harmonogramem:

- do 1 stycznia 2004 roku, podmiot musi posiadać dostępny kapitał oraz rezerwy w wysokości co najmniej 3000 EUR w stosunku do każdego używanego pojazdu lub 150 EUR w stosunku do każdej tony maksymalnej dozwolonej wagi pojazdów transportu drogowego używanych przez ten podmiot, lub 150 EUR w stosunku do każdego siedzenia pasażera w pojazdach przeznaczonych do transportu pasażerów, którakolwiek z tych wartości jest niższa.
- do 1 stycznia 2005 roku, podmiot musi posiadać dostępny kapitał i rezerwy w wysokości co najmniej 5000 EUR w stosunku do każdego pojazdu.

8. PODATKI

1. 31977 L 0388: Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145 z 13.6.1977, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

- 32002 L 0038: Dyrektywa Rady 2002/38/WE z dnia 7.5.2002 r. (Dz.U. L 128 z 15.5.2002, str. 41).

Dla celów stosowania artykułu 28 ustęp 3 litera b) dyrektywy 77/388/EWG, Litwa może utrzymać zwolnienie z podatku od wartości dodanej na międzynarodowy transport osób, o którym mowa w punkcie 17 załącznika F do dyrektywy, aż do chwili spełnienia warunku wymienionego w artykule 28 ustęp 4 dyrektywy lub tak długo jak takie samo zwolnienie jest stosowane przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, cokolwiek nastąpi wcześniej.

2. 31992 L 0079: Dyrektywa Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 8), ostatnio zmieniona przez:

– 32002 L 0010: Dyrektywa Rady 2002/10/WE z dnia 12.2.2002 r. (Dz.U. L 46 z 16.2.2002, str. 26).

W drodze odstępstwa od artykułu 2 ustęp 1 dyrektywy 92/79/EWG, Litwa może odroczyć stosowanie ogólnej minimalnej stawki podatku akcyzowego, ustalonej na podstawie detalicznej ceny zbytu (wliczając wszystkie podatki), na papierosy należące do najbardziej poszukiwanej klasy cenowej do 31 grudnia 2009 roku, pod warunkiem że w tym okresie Litwa stopniowo dostosuje swoje stawki podatku akcyzowego do ogólnej minimalnej stawki akcyzowej określonej w dyrektywie.

Bez uszczerbku dla artykułu 8 dyrektywy Rady 92/12/EWG w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania¹, i po powiadomieniu Komisji, Państwa Członkowskie mogą utrzymywać tak długo jak wyżej wymienione odstępstwo jest stosowane, takie same ograniczenia ilościowe na papierosy, jakie mogaby wprowadzone na ich terytorium z Litwy bez dodatkowego opłacenia podatku akcyzowego, jak te stosowane przy imporcie z państw trzecich. Państwa Członkowskie korzystające z tych możliwości mogą przeprowadzać niezbędne kontrole, pod warunkiem że nie wpłyną one na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

9. ENERGIA

31968 L 0414: Dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładająca na Państwa Członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (Dz.U. L 308 z 20.12.1968, str. 14) ostatnio zmieniona przez:

- 31998 L 0093: Dyrektywa Rady 98/93/WE z dnia 14.12.1998 r. (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 100).

¹ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2000/47/WE (DZ.U. L 193 z 29.7.2000, str. 73)

W drodze odstępstwa od artykułu 1 ustęp 1 dyrektywy 68/414/EWG, do 31 grudnia 2009 roku minimalnego poziomu zapasów produktów ropopochodnych nie stosuje się na Litwie. Litwa zapewni, aby jej minimalny poziom zapasów produktów ropopochodnych, w stosunku do każdej kategorii takich produktów, wymienionych w artykule 2, odpowiadał przynajmniej następującej liczbie dni przeciętnego dziennego zużycia krajowego, określonego zgodnie z artykułem 1 ustęp 1:

- 49 dni w dniu przystąpienia;
- 56 dni do 31 grudnia 2004 roku;
- 63 dni do 31 grudnia 2005 roku;
- 69 dni do 31 grudnia 2006 roku;
- 76 dni do 31 grudnia 2007 roku;
- 83 dni do 31 grudnia 2008 roku;
- 90 dni do 31 grudnia 2009 roku

10. ŚRODOWISKO NATURALNE

A. JAKOŚĆ POWIETRZA

31994 L 0063: Dyrektywa 94/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie kontroli emisji lotnych związków organicznych (LZO) wynikających ze składowania paliwa i jego dystrybucji z terminali do stacji paliw (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 24).

1. W drodze odstępstwa od artykułu 3 oraz załącznika I do dyrektywy 94/63/WE, wymogów przewidzianych dla istniejących zbiorników w terminalach nie stosuje się na Litwie do 31 grudnia 2007 roku w stosunku do zbiorników o przepustowości bazy magazynowej mniejszej lub równej 50 000 ton rocznie.
2. W drodze odstępstwa od artykułu 4 oraz załącznika II do dyrektywy 94/63/WE, wymogów przewidzianych dla załadunku i rozładunku istniejących ruchomych cystern w terminalach nie stosuje się na Litwie do 31 grudnia 2007 roku w stosunku do 12 terminali o przepustowości mniejszej lub równej 150 000 ton rocznie.
3. W drodze odstępstwa od artykułu 5 dyrektywy 94/63/WE, wymogów przewidzianych dla istniejących ruchomych cystern w terminalach nie stosuje się na Litwie do 31 grudnia 2005 roku w stosunku do 140 cystern samochodowych oraz 1900 cystern kolejowych.
4. W drodze odstępstwa od artykułu 6 oraz załącznika III do dyrektywy 94/63/WE, wymogów przewidzianych dla istniejących zbiorników w terminalach nie stosuje się na Litwie do 31 grudnia 2007 roku w stosunku do stacji paliw o przepustowości mniejszej lub równej 1000 m³/rocznie.

B. GOSPODARKA ODPADAMI

31994 L 0062: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 10).

W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litery a) i b) dyrektywy 94/62/WE Litwa osiągnie cele odzysku i recyklingu w stosunku do następujących opakowań do 31 grudnia 2006 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

- recykling tworzyw sztucznych: 10% w stosunku do wagi do dnia przystąpienia oraz 15% dla roku 2004;
- recykling metali: 10% w stosunku do wagi do dnia przystąpienia oraz 15% dla roku 2004;
- całkowity poziom recyklingu: co najmniej 25% w stosunku do wagi dla roku 2004;
- całkowity poziom odzysku: 21% w stosunku do wagi do dnia przystąpienia oraz 32% dla roku 2004 oraz 37% dla roku 2005.

C. JAKOŚĆ WODY

31991 L 0271: Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40) zmieniona przez:

- 31998 L 0015: Dyrektywa Komisji 98/15/WE z dnia 27.2.1998 r. (Dz.U. L 67 z 7.3.1998, str. 29).

W drodze odstępstwa od artykułów 3 i 4 oraz artykułu 5 ustęp 2 dyrektywy 91/271/EWG, wymogów dotyczących systemów zbierania oraz oczyszczania ścieków komunalnych nie stosuje się w pełni na Litwie do 31 grudnia 2009 roku zgodnie z następującym celem pośrednim:

- do 31 grudnia 2007 r. zgodność z artykułem 4 oraz artykułem 5 ustęp 2 dyrektywy zostanie osiągnięta dla aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10 000.

D. KONTROLA ZANIECZYSZCZEŃ PRZEMYSŁOWYCH I ZARZĄDZANIE RYZYKIEM

32001 L 0080: Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 3 oraz części A załączników IV i VI do dyrektywy 2001/80/WE, wartości granicznych emisji dla dwutlenku siarki oraz dla tlenków azotu nie stosuje się na Litwie do 31 grudnia 2015 roku w stosunku do następujących obiektów energetycznego spalania: Wileńska Elektrociepłownia CHP-3, Kowieńska Elektrociepłownia oraz Mažeikiai Elektrociepłownia.

W tym okresie przejściowym, całkowita emisja dwutlenku siarki i tlenków azotu związana z wytwarzaniem energii elektrycznej przez Litewską Termiczną Elektrownię, Wileńską Elektrociepłownię CHP-3, Kowieńską Elektrociepłownię oraz Mažeikiai Elektrociepłownię (z wyłączeniem wytwarzania ciepła i innych źródeł) nie przekroczy następujących limitów:

- 2005: 28 300 ton SO₂ / rok; 4600 ton NO_x / rok
- 2008: 21 500 ton SO₂ / rok; 5000 ton NO_x / rok
- 2010: 30 500 ton SO₂ / rok; 10 500 ton NO_x / rok
- 2012: 29 000 ton SO₂ / rok; 10 800 ton NO_x / rok

Do dnia 1 stycznia 2007 roku oraz ponownie do dnia 1 stycznia 2012 roku Litwa przedstawia Komisji uaktualniony plany, wraz z planami inwestycyjnymi, stopniowego dostosowania obiektów, które nie są dostosowane, wraz z określeniem precyzyjnych etapów dostosowania do dorobku. UE uznaje że oczekiwany ogólny rozwój gospodarczy na Litwie umożliwiający finansowanie dalszych inwestycji wcześniej niż jest to obecnie zaplanowane i że przewidywane zmiany w sektorze energetycznym umożliwią dalsze ograniczenie emisji w przeliczeniu na jednostkę wytworzonej energii elektrycznej. UE oczekuje, że plany te powinny zapewnić dalsze ograniczenie emisji, aż do osiągnięcia poziomu znacząco niższego niż poziom przedstawionych powyżej celów pośrednich, w szczególności względem emisji w okresie 2012 do 2015 r.

Jeżeli Komisja uzna, biorąc pod uwagę w szczególności skutki środowiskowe oraz konieczność ograniczenia zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym związanych z porozumieniami przejściowymi, że plany te są niewystarczające do osiągnięcia tych celów, poinformuje o tym Litwę. W ciągu następnych trzech miesięcy, Litwa poinformuje o podjętych środkach służących osiągnięciu tych celów. Jeżeli następnie Komisja uzna, po konsultacji z Państwami Członkowskimi, że środki te są niewystarczające do osiągnięcia tych celów, rozpocznie postępowanie w sprawie naruszenia zgodnie z artykułem 226 Traktatu WE.